

ความสำเร็จในการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรมการขนส่ง
ทางบกของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
Success Management of Driving Schools under the Supervision of the
Department of Land Transport of the Upper Northeastern Provinces

มัจจรินทร์ ทศตรกุลพัฒน์^{1*} และสถิตย์ นิยมญาติ²
(Mutjarin Thatsadonkunlaphat¹ and Satit Niyomyah²)

^{1*}หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี กรุงเทพมหานคร
The Degree of Doctor of Public Administration, Bangkokthonburi University, Bangkok, Thailand

²คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี กรุงเทพมหานคร

²Faculty of Political Science, Bangkokthonburi University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: mutjarin1980@gmail.com

Article history:

Received 20 September 2024

Revised 18 November 2024

Accepted 21 November 2024

SIMILARITY INDEX = 15.50 %

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรมการขนส่งทางบกของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2) หาแนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรมการขนส่งทางบกของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ให้ประสบความสำเร็จ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการเก็บข้อมูลเชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 22 คน

ผลการวิจัย พบว่า 1) การบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถมีการวางแผนดำเนินการที่สอดคล้องกับปัญหาและภารกิจของโรงเรียน ซึ่งบุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน การจัดการมีการแบ่งงานที่ชัดเจน แบ่งงานตามความชำนาญเฉพาะด้านของบุคลากร การนำการปฏิบัติงานสามารถเชื่อมโยงงาน ทำให้บุคลากรเข้าด้วยกันได้ดี สามารถปฏิบัติตามคำสั่ง และการควบคุมงานมีการวิเคราะห์หาสาเหตุและแนวทางหรือวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น 2) แนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถให้ประสบความสำเร็จ ในการจัดการองค์การ ควรปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างองค์การเพื่อเสริมสร้างการบริหารที่ดีอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ควรมีการระดมความคิดของบุคลากร มีการติดตามประเมินผล แผนงานเป็นระยะ ๆ เพื่อนำผลไปปรับปรุงกระบวนการทำงานและวางแผนงาน

คำสำคัญ: ความสำเร็จการบริหารจัดการ การโรงเรียนสอนขับรถ กรมการขนส่งทางบก

ABSTRACT

The research aimed to: 1) Study the management of driving schools under the supervision of the Department of Land Transport in the upper northeastern provinces group, 2) Find a guideline for the management of driving schools under the supervision of the Department of Land Transport in the upper northeastern provinces group to achieve success. This was a qualitative research study that used an interview form as a tool for data collection, gathering in-depth data from 22 key informants.

The research results found that 1) The management of driving schools under the supervision of the Department of Land Transport in the upper northeastern provinces group had a plan that was consistent with the problems and missions of the school, with personnel participating in the planning. The organization had a clear division of work, based on the expertise of the personnel. The implementation of the work allowed for effective collaboration among personnel, enabling them to work well together and follow orders. Work control involved analyzing causes and developing approaches or methods to solve any problems that arose. 2) Guideline for the management of driving schools under the supervision of the Department of Land Transport in the upper northeastern provinces group to achieve success suggested that the organizational structure should be improved and developed to enhance management efficiency. There should be regular brainstorming among personnel, as well as periodic monitoring and evaluation of the plan, to use the results for improving the work process and planning.

Keywords: Success Management, Driving Schools, The Department of Land Transport

1. บทนำ

การคมนาคมทางถนนเป็นรูปแบบที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในทุกประเทศทั่วโลก เนื่องจากประชากรเข้าถึงได้อย่างสะดวกมีความครอบคลุมในทุกพื้นที่ ซึ่งประเทศไทยมีโครงข่ายการขนส่งทางถนนมากกว่า 217,797.06 กิโลเมตร เมื่อการคมนาคมทางถนนเป็นสิ่งจำเป็นการใช้รถบนถนนจึงเกิดอุบัติเหตุอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งจากสถิติพบว่าประเทศไทยมีอัตราการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนในปี พ.ศ. 2560 สูงสุดเป็นลำดับหนึ่งของโลก มีมูลค่าความเสียหายทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นมีมูลค่าเฉลี่ย 349,000 ล้านบาท หรือร้อยละ 1.9 ของผลผลิตมวลรวมในประเทศ (กระทรวงคมนาคม, 2561) อุบัติเหตุบนท้องถนนเป็นสาเหตุในการคร่าชีวิตประชาชนในประเทศไทย เป็นอันดับที่ 3 ที่มีผู้เสียชีวิตมากถึง 44 คน ต่อ 1 แสนคน และไม่นับผู้ที่กลายเป็นผู้พิการ (ศูนย์บริการสาธารณสุข, 2561) จึงทำให้รัฐบาลทุ่มเทและให้ความสำคัญกับปัญหาดังกล่าว เพราะหากคำนวณออกมาแล้วการสูญเสียที่เกิดขึ้นกับทรัพยากรมนุษย์หนึ่งคนในอุบัติเหตุแต่ละครั้งจะมีมูลค่าที่สูงมากและไม่สามารถประเมินค่าได้อาจทำให้ประเทศชาติผู้ที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาเศรษฐกิจให้เจริญรุ่งเรือง การลดอุบัติเหตุบนท้องถนนจึงไม่เพียงแต่ช่วยรักษาชีวิตของประชาชนเท่านั้นแต่ยังช่วยให้รัฐป้องกันการสูญเสียทางเศรษฐกิจที่ไม่จำเป็นได้อีกด้วย (นิพนธ์ ศศิธรเสาวภา, 2562) ในช่วงแห่งทศวรรษความปลอดภัยทางถนน (A Decade of Action for Road Safety 2011 -2020) โดยมีมติสมัชชาใหญ่องค์การสหประชาชาติที่ A/RES/64/255 ได้ให้ความสำคัญของการวางรากฐานด้านวัฒนธรรม ด้านความปลอดภัย (safety culture) และระบบที่เอื้อต่อความปลอดภัย (safe system) โดยมีเป้าหมายลดอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนลงไม่เกิน 10 คน/ประชากรหนึ่งแสนคนในปี 2563 เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีทิศทางการดำเนินงาน และการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนประสบผลสำเร็จเป็นรูปธรรมชัดเจน ในแผนปฏิบัติการ (global plan of action) ทศวรรษความปลอดภัยทางถนนดังกล่าวนี้ได้รับบ่งชี้องค์ประกอบหนึ่งแห่งการสร้างความปลอดภัยดังกล่าว นั่นคือ เสาหลักที่ 4 คือ ผู้ใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัย (safer road users) โดยภายใต้เสาหลักนี้ได้ระบุถึงระบบการให้ใบอนุญาตขับรถแบบเป็นลำดับขั้นสำหรับผู้ขับขี่หน้าใหม่ (กิจกรรมที่ 8) ข้อพิจารณาที่สำคัญประการหนึ่งสำหรับผู้ขับขี่ คือ ต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2553)

โรงเรียนสอนขับรถ เป็นธุรกิจหนึ่งที่เกิดขึ้นเพื่อสอนพื้นฐานและสูตรการสอนขับรถที่จัดตั้งตามราชกิจจานุเบกษา ระเบียบกรมการขนส่งทางบก ว่าด้วยการรับรองโรงเรียนสอนขับรถ พ.ศ. 2555 โดยต้องมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไข 7 ประการ ดังนี้ประการที่หนึ่งด้านอาคาร ประการที่สองด้านอุปกรณ์และ สิ่งอำนวยความสะดวก ประการที่สามหลักสูตรการสอนการอบรม ประการที่สี่ผู้ฝึกสอนขับรถ ประการที่ห้า รถที่ใช้ในการฝึกหัดขับ ประการที่หกสนามฝึกหัดขับรถ และประการสุดท้ายค่าธรรมเนียมการอบรมและฝึกหัดขับรถ โดยทั้งหมดนี้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด หรือให้ความเห็นชอบ (คลังสารสนเทศดิจิทัลด้านนิติบัญญัติ, 2555) โรงเรียนสอนขับรถ ที่กรมการขนส่งทางบกให้การรับรองมี 4 หลักสูตรได้แก่ (1) หลักสูตรการสอนขับรถที่ใช้เพื่อการขนส่งทางบก (2) หลักสูตรการสอนขับรถยนต์ (3) หลักสูตรการสอนขับรถจักรยานยนต์และ (4) หลักสูตรการสอนขับรถอื่น ๆ ตามที่อธิบดีกรมการขนส่งทางบกประกาศกำหนด นอกจากนี้สิทธิประโยชน์ที่โรงเรียนสอนขับรถที่ได้รับการรับรองจากกรมการขนส่งทางบก จะได้รับซึ่งกรมการขนส่งทางบกได้มอบให้เป็น 2 ระดับ คือ ระดับที่ 1 โรงเรียนสอนขับรถที่ได้รับการรับรองจากกรมการขนส่งทางบกสามารถทดสอบสมรรถภาพร่างกาย และอบรมภาคทฤษฎีแทนกรมการขนส่งทางบก (ยกเว้นการสอบภาคทฤษฎีและการทดสอบภาคปฏิบัติจะทำได้โดยเจ้าหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบก) โดยโรงเรียนสอนขับรถที่ได้รับการรับรองจากกรมการขนส่งทางบกที่ได้รับการรับรองแล้วจะได้รับสิทธิเช่นเดียวกันทุกโรงเรียน และระดับที่ 2 โรงเรียนสอนขับรถที่ได้รับการรับรองจากกรมการขนส่งทางบก สามารถทดสอบสมรรถภาพร่างกาย

และอบรมภาคทฤษฎีทดสอบภาคทฤษฎีและทดสอบภาคปฏิบัติแทนกรรมการขนส่งทางบกได้แม้ว่าจะมีความต้องการ ในภาคเอกชนเกี่ยวกับการเปิดโรงเรียนสอนขับรถจำนวนมากก็ตาม ในทางกลับกันกลับพบว่า ปัจจุบันมีโรงเรียนสอนขับรถที่กรรมการขนส่งทางบกให้การรับรองน้อยมาก และยังไม่ครอบคลุมทั่วประเทศ ประกอบกับประชาชนมีทางเลือกที่จะฝึกหัดขับรถจากแหล่งอื่นที่อาจจะไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือเสียน้อยกว่า แม้จะต้องเสียเวลาเข้ารับการอบรมและทดสอบ จากกรรมการขนส่งทางบกก็ตาม ดังนั้นการดำเนินการอบรมและทดสอบให้กับผู้ขอรับใบอนุญาตขับรถภายใต้การกำกับ ดูแลของกรรมการขนส่งทางบกของโรงเรียนสอนขับรถเอกชนนั้น (เดือนฉาย อัจหาญ, 2560) โรงเรียนสอนขับรถที่ได้รับการรับรองจากกรรมการขนส่งทางบกทั่วประเทศมีจำนวน 285 แห่ง ใน 70 จังหวัด แยกเป็นส่วนกลาง (กรุงเทพฯ) จำนวน 31 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.88 และ ส่วนภูมิภาค จำนวน 254 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 89.12 ของจำนวนโรงเรียนสอนขับรถทั้งหมด (สำนักสวัสดิภาพการขนส่งทางบก, 2565)

การบริหารเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินงานขององค์การ เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะชี้ให้เห็นความสำเร็จหรือความล้มเหลว ความมีประสิทธิภาพหรือความไร้ประสิทธิภาพของหน่วยงานการบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคม ความก้าวหน้าของวิทยาการต่าง ๆ (เนตร์พัฒนา ยาวีราช, 2559) กระบวนการบริหารจัดการ เป็นกลไกและตัวประสานที่สำคัญที่สุดในการประมวล ผลักดันและกำกับให้ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นทรัพยากรการจัดการประเภทต่าง ๆ สามารถดำเนินไปได้โดยมีประสิทธิภาพ จนบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ กิจกรรมพื้นฐาน 4 ประการที่ทำให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการ คือ วางแผนงาน การจัดองค์การ การนำและสั่งการ และการควบคุมงาน (พระยาศักดิ์ สิริจันโท, 2557)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีโรงเรียนสอนขับรถ จำนวน 19 แห่งที่อยู่ในกำกับของกรรมการขนส่งทางบก ประกอบด้วยจังหวัดหนองคาย 3 แห่ง เลย 2 แห่ง อุดรธานี 7 แห่ง หนองบัวลำภู 1 แห่ง นครพนม 2 แห่ง มุกดาหาร 1 แห่ง และสกลนคร 3 แห่ง ซึ่งในการประกอบการโรงเรียนสอนขับรถต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กรรมการขนส่งทางบกกำหนด โดยมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไข 7 ประการ คือ ด้านอาคาร ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก หลักสูตรการสอนการอบรม ผู้ฝึกสอนขับรถ รถที่ใช้ในการฝึกหัดขับ สนามฝึกหัดขับรถ และค่าธรรมเนียมการอบรมและฝึกหัดขับรถ จากข้างต้น โรงเรียนสอนขับรถมีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรการของกรรมการขนส่งทางบกทั้ง 7 ประการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสำเร็จในการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรรมการขนส่งทางบกของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการวางแผนงาน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำและสั่งการ และด้านการควบคุมงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ของกรรมการขนส่งทางบก และเป็นแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรรมการขนส่งทางบกของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรรมการขนส่งทางบกของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
2. เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรรมการขนส่งทางบกของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ให้ประสบความสำเร็จ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

Koontz (อ้างถึงใน วินัย มีมาก, 2564) ให้ความหมายว่า การจัดการ หมายถึง การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลาย ได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ เป็นอุปกรณ์การจัดการนั้น

French and Seward (อ้างถึงใน วินัย มีมาก, 2564) ได้นิยามคำว่า management (การจัดการ) ไว้ใน dictionary of management ว่า “การจัดการ คือ กระบวนการ กิจกรรมหรือการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในอันที่จะเชื่อมั่นได้ว่า กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปในแนวทางที่จะบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าที่ในอันที่จะสร้างและรักษาไว้ซึ่งสภาวะที่จะเอื้ออำนวยต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ด้วยความพยายามร่วมของกลุ่มบุคคล”

Henri Fayol (อ้างถึงใน เกษม แก้วสนั่น และ เพ็ญศรี ฉิรินัง, 2564) กล่าวถึง หลักเกี่ยวกับหน้าที่การจัดการ (Management Functions) ประกอบด้วยหน้าที่ 5 ประการ หรือที่เรียกว่า POCCC ได้แก่

P – Planning: การวางแผน หมายถึง การคาดการณ์ล่วงหน้าถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบต่อธุรกิจ และกำหนดขึ้นเป็นแผนการปฏิบัติงาน หรือวิถีทางที่จะปฏิบัติไว้เป็นแนวทางการทำงานในอนาคต

O – Organizing: การจัดองค์การ หมายถึง การจัดให้มีโครงสร้างของงานต่าง ๆ และอำนาจหน้าที่ให้อยู่ในส่วนประกอบที่เหมาะสมที่จะช่วยให้งานขององค์การบรรลุผลสำเร็จได้

C – Commanding: การบังคับบัญชาสั่งการ หมายถึง การสั่งการต่าง ๆ แก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งผู้บริหารจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างที่ดี และต้องเข้าใจผู้ปฏิบัติงานด้วย ตลอดจนเข้าใจถึงข้อตกลงในการทำงานของคนงานและองค์การที่มีอยู่ รวมถึงการติดต่อสื่อสารภายในองค์การด้วย

C – Coordination: การประสานงาน หมายถึง การเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้าด้วยกันและไปสู่เป้าหมายในที่สุด

C – Controlling: การควบคุม หมายถึง การที่จะต้องกำกับให้สามารถประกันได้ว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำไปนั้น สามารถเข้ากันได้กับแผนที่วางไว้แล้ว

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความสำเร็จ

ปิยะวัน เพชรหมี, สุจินดา เจียมศรีพงษ์ และศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ (2562) กล่าวว่า ความสำเร็จของธุรกิจ หมายถึง ความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้บรรลุเป้าหมายตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีการวางแผน การบริหาร การจัดการ และใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย ทำให้องค์กรสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง

McClelland (อ้างถึงใน โมลี สุทธิโมลิโพธิ, 2563) ทฤษฎีแรงจูงใจไฟฟ์สัทธิทธิของแมคคลีแลนด เป็นทฤษฎีที่เน้นการอธิบายการจูงใจพฤติกรรมของบุคคลให้แสดงออก เพื่อความสำเร็จตามที่วางไว้ซึ่งความต้องการความสำเร็จนี้ในแง่ของการทำงาน หมายถึง ความต้องการที่จะทำงานให้ดีที่สุดและทำให้สำเร็จผลตามที่ตั้งใจไว้ เมื่อทำอะไรสำเร็จได้ก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้ทำงานอื่นสำเร็จต่อไป

Christine V. Bullen and John F. Rockart (อ้างถึงใน ศิวพร สุริยะพรหม, 2558) กล่าวว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จ คือ ปัจจัยที่สำคัญยิ่งที่ต้องทำให้มีหรือให้เกิดขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จได้ทั้งตัวบุคคล แผนงาน หรือ องค์การธุรกิจ ปัจจัยความสำเร็จจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่องค์การธุรกิจต้องมั่นใจว่าได้ดำเนินการมาถูกต้องและเหมาะสมแล้วเพื่อให้องค์การธุรกิจประสบความสำเร็จและเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของผู้บริหารองค์การธุรกิจ

อามีน สัสดีวงศ์ (2565) เครื่องมือที่ถูกนำมาใช้ในการวัดผลการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จ นั้น มีชื่อเรียกว่า “ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ หรือตัวชี้วัดความสำเร็จ” ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวถือเป็น เครื่องมือที่ถูกนำมาใช้ในการวัดผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ขององค์การ ดัชนีชี้วัดผลการดำเนินงานนี้จะต้องมีความเชื่อมโยงกับปัจจัยแห่งความสำเร็จ โดยการแบ่งประเภทของ ดัชนีชี้วัดความสำเร็จนั้น สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2552)

1) ดัชนีชี้วัดเชิงปริมาณเป็นดัชนีชี้วัดที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้วัดสิ่งที่นับได้หรือสิ่งที่มี ลักษณะเชิงกายภาพ โดยมีหน่วยการวัด เช่น จำนวน ร้อยละ และระยะเวลา เป็นต้น

2) ดัชนีชี้วัดเชิงปริมาณที่ใช้วัดสิ่งที่เป็นนามธรรม (ดัชนีชี้วัดเชิงสังคม) การวัดในหลายกรณีจะเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นนามธรรม

3) ดัชนีชี้วัดเชิงคุณภาพเป็นดัชนีชี้วัดที่ใช้วัดสิ่งที่ไม่เป็นค่าเชิงปริมาณ หรือเป็นหน่วยวัดใด ๆ แต่จะเป็นการวัดที่อิงกับค่าเป้าหมายที่มีลักษณะพรรณนา ดัชนีชี้วัดจึงทำหน้าที่ เหมือน หนึ่งเป็นเกณฑ์หรือกรอบกำกับ การใช้วิจารณ์ญาณของผู้ประเมิน

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 22 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม มีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้ประกอบการโรงเรียนสอนขับรถ จำนวน 17 คน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนสำนักงานขนส่งจังหวัด จำนวน 3 คน, ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการ จำนวน 1 คน และนักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 5 คน

3.2 ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรรมการขนส่งทางบกของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

3.2 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์จำนวน 2 ฉบับ ดังนี้

1. ฉบับที่ 1 ใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นกลุ่มผู้ประกอบการโรงเรียนสอนขับรถ จำนวน 17 คน แบบการสัมภาษณ์เป็นแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi structure) แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 การบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรรมการขนส่งทางบกของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ซึ่งผู้วิจัยจะใช้การสัมภาษณ์แบบการเปิดกว้างในการตอบประเด็น ใน 4 ประเด็น ได้แก่ ด้านการวางแผนงาน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำและสั่งการ และด้านการควบคุมงาน

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. ฉบับที่ 2 ใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญผู้ให้ข้อมูลสำคัญซึ่งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยแบบการสัมภาษณ์ เป็นแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi structure) ซึ่งจะนำผลที่ได้จากการพิจารณาและการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ในฉบับที่ 1 มาประกอบหัวข้อสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรรมการขนส่งทางบกของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ให้ประสบความสำเร็จ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มผู้ประกอบการโรงเรียนสอนขับรถ จำนวน 17 คน ผู้วิจัยสัมภาษณ์ด้วยตนเองโดย

ใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึก และการสังเกตการณ์ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม เพื่อเป็นการไม่รบกวน และเก็บรายละเอียดของข้อมูลแล้วจัดบันทึกโดยไม่ต้องตีความหมาย เพื่อป้องกันความมีอคติ

2. การสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ผู้วิจัยนำส่งหนังสือข้อความอนุเคราะห์จาก มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี และกำหนดวัน เวลาเข้าสัมภาษณ์ โดยได้ส่งผลการวิเคราะห์ ผลการสัมภาษณ์ฉบับที่ 1 พร้อมแจ้งประเด็นของการสัมภาษณ์ให้กับผู้เชี่ยวชาญ ทราบล่วงหน้า

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการในส่วนที่ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์โดยเนื้อหา (Content analysis) สังเคราะห์เนื้อหา (Synthesis analysis) และการประมวลข้อมูล

3.5 ขั้นตอนดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังนี้

1. สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กลุ่มที่ 1 โดยใช้แบบสัมภาษณ์ฉบับที่ 1 เกี่ยวกับการบริหารจัดการ โรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรรมการขนส่งทางบกของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน
2. วิเคราะห์ สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ จากแบบสัมภาษณ์ฉบับที่ 1
3. นำผลการสังเคราะห์เสนอผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กลุ่มที่ 2
4. สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ กลุ่มที่ 2 โดยใช้แบบสัมภาษณ์ฉบับที่ 2 เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรรมการขนส่งทางบกของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ให้ประสบความสำเร็จ
5. วิเคราะห์ สังเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ จากแบบสัมภาษณ์ฉบับที่ 2
6. ประมวลข้อมูล และนำเสนอผลการวิจัยตามความมุ่งหมายการวิจัยด้วยวิธีการพรรณนา

4. ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องความสำเร็จในการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรรมการขนส่งทางบก ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มีผลการวิจัยดังนี้

1. การบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรรมการขนส่งทางบก ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

ด้านการวางแผนงาน มีการกำหนดเป้าหมายการดำเนินการ และมีตัวชี้วัดในการประกอบการ มีการประชุมร่วมกันของฝ่ายต่าง ๆ เพื่อร่วมกันวางแผนการปฏิบัติงาน ให้แต่ละฝ่ายนำแผนที่วางไว้เสนอต่อที่ประชุม และร่วมกันพิจารณาเพื่อให้สอดคล้องกันกับทุกฝ่าย มีการบริหาร แบ่งเป็นแผนกโดยแต่ละแผนกจะมีการวางแผนการทำงานของตนเอง จัดทำแผนงานที่ชัดเจนให้แต่ละแผนก มีการวางแผนการทำงานให้เป็นไปตามเป้าหมายของโรงเรียนสอนขับรถกำหนดไว้ กำหนดเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ต้องการให้โรงเรียนบรรลุในระยะยาวและระยะสั้น มีการกำหนดแนวทางและการจัดทำแผนงานย่อยเพื่อสนับสนุนในแต่ละด้านของโรงเรียน การจัดทำแผนงานแบ่งงานออกเป็นกิจกรรมที่ชัดเจน โดยกำหนดลำดับการดำเนินงาน ระยะเวลาที่ใช้ และผู้รับผิดชอบในแต่ละงาน มีการกำหนดและจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ เช่น ผู้ฝึกสอน เครื่องมือ และเทคโนโลยี อุปกรณ์การฝึกอบรม เพื่อให้งานสามารถดำเนินไปตามแผนที่โรงเรียนกำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการวางแผนการปฏิบัติตามที่บริษัทแม่ส่งการลงมา มีการวางแผนการปฏิบัติงานโดยผู้จัดการ

ด้านการจัดองค์การ มีการแบ่งงานภายในเป็นฝ่ายอย่างชัดเจน การแบ่งงานตามภารกิจตามความชำนาญเฉพาะด้านของบุคลากร มีการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่กรรมการขนส่งทางบก

กำหนด การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนทุกปี มีการมอบหมายงานให้เหมาะสมกับพนักงาน และให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ร่วมงานโดยเสมอภาคกัน มีการจัดแผนผังแสดงสายงาน และกำหนดหน้าที่ของแผนกต่าง ๆ และตำแหน่งต่าง ๆ อย่างชัดเจน มีการจัดให้มีการติดต่อสื่อสารภายในบริษัท เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน และเข้าใจซึ่งกันและกัน กำหนดหลักเกณฑ์ หรือกำหนดแนวปฏิบัติของแผนกต่าง ๆ มีการมอบอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบให้แก่แต่ละแผนก มีการจูงใจพนักงานเพื่อกระตุ้นให้ได้งานมากที่สุด มีการเลื่อนตำแหน่งหรือเพิ่มเงินเดือน ในบางสถานการณ์ หรือปรับปรุงพนักงานโดยการฝึกอบรม มีแผนผังการดำเนินการ จัดคนเข้าทำงานที่เหมาะสม มีการควบคุม และปรับโครงสร้างเมื่อพบข้อผิดพลาด มีการมอบอำนาจหน้าที่ให้เหมาะสมที่จะช่วยให้งานของโรงเรียนบรรลุผลสำเร็จได้ มีการมอบอำนาจหน้าที่ที่เป็นลายลักษณ์อักษรและกำหนดสายการบังคับบัญชาตั้งแต่ระดับล่างขึ้นมา

ด้านการนำและสั่งการ มีการสั่งการด้วยวาจาให้ปฏิบัติงานตามที่ต้องการ มีคำสั่งที่เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปในทิศทางเดียวกันของโรงเรียน มีการจูงใจพนักงานในโรงเรียน ให้ความร่วมมือประสานงานกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ใช้การชี้แนะและชักจูงใจให้พนักงานปฏิบัติตามที่ต้องการในทิศทางที่ถูกต้องตามเป้าหมายของโรงเรียน เมื่อมีการสั่งการ จะมีการควบคุมดูแลการทำงานของพนักงานในโรงเรียนเพื่อความแม่นยำถูกต้อง กระตุ้น ชักจูงและจูงใจพนักงานให้ทุ่มเทเพื่อผลสำเร็จของงาน มีการสั่งด้วยวาจาเมื่อมีงานที่ต้องทำอย่างเร่งด่วน เมื่อต้องการกระตุ้นให้ปฏิบัติงานให้เป็นผลสำเร็จโดยเร็ว และเมื่อต้องการขอร้องและการขอความร่วมมือในเรื่องงาน มีคำสั่งเชิงบังคับอาจเป็นคำสั่งที่เกิดในกรณีฉุกเฉินหรือในกรณีเร่งด่วน ให้คำแนะนำโดยทั่วไปนำไปใช้เพื่อแนะนำให้สามารถปฏิบัติงาน ได้และเพื่อให้เกิดความคิดริเริ่มใหม่ ๆ ในการทำงาน ใช้การประสานงานร่วมกันในกลุ่มพนักงานให้ยินยอมปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ให้ความไว้วางใจหรือเชื่อใจพนักงานในการทำงาน แทนการวางอำนาจข่มขู่หรือรวบงานไว้เพียงแต่ผู้เดียว ให้อิสระสามารถริเริ่มการบริหารต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับปัญหา ความจำเป็นและความต้องการของผู้รับการสอน มีการปรึกษาหารือกับพนักงาน ให้ออกาสแสดงความคิดเห็น และการตัดสินใจ

ด้านการควบคุมงาน มีการติดตามสอดส่องการดำเนินงานไม่ให้เบี่ยงเบนไปจากเป้าหมายที่ควรเป็น มีการกำกับดูแลดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนหรือแนวปฏิบัติที่กำหนดไว้ มอบหมายการควบคุมงานให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าแผนก สร้างความเข้าใจให้หัวหน้างานทำการควบคุมงานแบบไม่หยุ่มหยิม และเข้าใจวัตถุประสงค์ของงาน เมื่อกำหนดหน้าที่งานชัดเจนแล้วจึงกำหนดความถี่ในการควบคุมที่เหมาะสม มีการกำกับให้สามารถประกันได้ว่า กิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำไปนั้น สามารถเข้ากันได้กับแผนที่วางไว้แล้ว มีการควบคุมเมื่อรู้สึกว่าจะไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปฏิบัติงาน มีหลักเกณฑ์และมาตรฐานในการควบคุม เพราะการควบคุมงานอาจกลายเป็นความพอใจไม่พอใจของพนักงาน ถ้าไม่มีหลักเกณฑ์และมาตรฐานใด ๆ บางอย่างเคร่งครัดแบบไม่มีเหตุผล มีการควบคุม เพราะตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินงาน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของลูกค้ำ และข้อกำหนดของกฎหมาย และกฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง มีการติดตาม เมื่อมีการสั่งการ และให้คำชี้แนะเมื่อมีปัญหา มีการติดตามควบคุม เมื่อมีการประกาศ กฎระเบียบ เอกสาร ออกมาใหม่ๆ เป็นการบังคับการใช้กฎว่ามีการปฏิบัติตามได้ดีเพียงใด มีการวิเคราะห์หาสาเหตุและแนวทางหรือวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ในที่ประชุมของผู้บริหาร

2. แนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรมการขนส่งทางบกของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ให้ประสบความสำเร็จ

ด้านการวางแผนงาน ควรมีการระดมความคิดของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถ เพื่อให้มีปรับปรุงการวางแผน ให้มีประสิทธิภาพ ควรกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน เป็น

สิ่งที่สำคัญอันดับต้นๆ ของการวางแผนงาน ช่วยให้ทำตามเป้าหมายอย่างสำเร็จลุล่วง ควรจัดลำดับความสำคัญ ของการทำงานในแต่ละขั้นตอน โดยให้ความสำคัญกับงานที่เร่งด่วนก่อน แล้วจึงค่อยมาโฟกัสกับงานอื่น ๆ ต่อไป การวางแผนงานจำเป็นต้องมีการระบุระยะเวลากำกับ ทั้งขั้นตอนการทำงาน และระยะเวลาโดยรวมของ ทั้งแผนการทำงาน เพื่อติดตามความก้าวหน้า และบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ มีทัศนคติที่ดี หรือทัศนคติเชิง บวกในการทำงาน ใส่ใจให้ความสำคัญในการวางแผนงาน ก็จะช่วยเสริมให้ทุกขั้นตอนการทำงานออกมามี ประสิทธิภาพ และมีคุณภาพ

ด้านการจัดองค์การ ควรปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างองค์การเพื่อเสริมสร้างการบริหารที่ดี อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ควรพัฒนาปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงองค์การให้ทันสมัย ให้องค์การมีระบบที่ สามารถยืดหยุ่นปรับให้เหมาะสมกับสภาพงานในทุกลักษณะ และหลุดพ้นจาก ระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ควร ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการคิดค้น เทคนิคกลไกในการปรับปรุงองค์การ โดยการวิเคราะห์การทำงาน ตลอดจน การป้อนข้อมูลย้อนกลับในขณะที่แผนกต่าง ๆ กำลังปฏิบัติงาน ส่งเสริมให้มีทัศนคติการร่วมมือร่วมใจต่อ องค์การร่วมกัน และมุ่งลดทัศนคติแข่งขันซึ่งดีซึ่งเด่นในระหว่างพนักงาน ควรประสานเป้าหมายส่วนบุคคลของ พนักงานและเป้าหมายของโรงเรียนเข้าด้วยกัน โดยส่งเสริมให้พนักงานในทุกระดับชั้นของโรงเรียน โดยยึดเอา เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของโรงเรียนเป็นแนวทาง

ด้านการนำการปฏิบัติงาน ควรสร้างบรรยากาศเพื่อการกระจายอำนาจ ในการตัดสินใจ ความ คล่องตัว และการเรียนรู้ของพนักงาน ควรให้การสนับสนุนองค์การสาธารณะที่สำคัญเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ของโรงเรียนต่อลูกค้า การเป็นตัวอย่างที่ดีทั้งในการทำงาน และความประพฤติ เพื่อสร้างศรัทธาให้กับพนักงาน ใช้เป็นแบบอย่าง ควรมีการสื่อสารแบบ 2 ทาง อย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรมไปสู่ทุกคน รวมทั้งผู้รับบริการและ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ควรกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือโดยการสร้างบรรยากาศในการทำงานของพนักงานใน โรงเรียน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สร้างความพึงพอใจโดยรวม

ด้านการควบคุมงาน ควรมีการประเมินสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน หลังการควบคุมงาน เพื่อ สะท้อนให้เห็นจุดแข็งและจุดอ่อนของโรงเรียน เพื่อดำเนินการแก้ไข และใช้ในวางแผนในอนาคต ควรมีการ ติดตามประเมินผลแผนงานเป็นระยะ ๆ เพื่อนำผลไปปรับปรุงกระบวนการทำงานและวางแผนงาน ควรจัดการ ควบคุม และการตรวจสอบการดำเนินการขององค์การ เพื่อให้มั่นใจว่าเป็นการกำกับดูแลที่ดีที่มีประสิทธิผล ควร ตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญของการควบคุมงาน รวมทั้งดำรงรักษาไว้ซึ่งสภาพแวดล้อมของการ ควบคุมที่ดี กำหนดให้มีระบบตรวจสอบการดำเนินงานในทุกระดับเพื่อให้เกิดความโปร่งใส มีการปฏิบัติอย่าง ยุติธรรมในกลุ่มผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยนำมาตราฐานการควบคุมภายในไปใช้ในเชิงปฏิบัติ

5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป และอภิปรายผล

การบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรมการขนส่งทางบกของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ด้านการวางแผนงาน ด้านการจัดองค์การ ด้านการนำและสั่งการ และด้านการควบคุมงาน ที่พบว่า มีการการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน เนื่องจากโรงเรียนสอนเป็นการประกอบกิจการของเอกชน จะมอง ถึงบริการเพื่อกำไรที่เพิ่มขึ้น หากมีการบริการดีเยี่ยมมากเท่าไรนั้นก็คือ การที่จะต้องจ่ายมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งอาจจะมีความเร็ว สะดวกสบาย และจะได้รับความพึงพอใจอย่างมาก แต่เอกชนจะต้องแข่งขันกับ ผู้ประกอบการอื่นในตลาด เอกชนจึงต้องเน้นเรื่องการบริหารจัดการเพื่อกำกับต้นทุนให้สามารถมีกำไรได้มากที่สุด สอดคล้องกับ ชลิดา ทิพย์มงคล (2564) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหาร จัดการองค์การ กรณีศึกษา บริษัท ซุปเปอร์ วอเตอร์ จำกัด ที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการ

บริหารจัดการองค์การ กรณีศึกษา บริษัท ซูเปอร์ วอเตอร์ จำกัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจในงาน ขวัญและกำลังใจในการทำงาน การวางแผน และการควบคุม และสอดคล้องกับ มูฮิบะห์ เจ๊ะตุ, มูฮำมัดฮาเฟนดี มะยูโซ๊ะ และ นาเดีย เจ๊ะอามะ (2566) ที่ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการ องค์การที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนาจการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) จากการศึกษพบว่า การบริหารจัดการองค์การในศูนย์อำนาจการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.03 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนอยู่ใน ลำดับ สูงสุดด้านการควบคุมอยู่ในลำดับที่สอง ด้านการสั่งการอยู่ในลำดับที่สาม และด้านการจัดรูปร่าง หรือการจัด องค์การอยู่ในลำดับสุดท้าย

แนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถในกำกับกรมการขนส่งทางบกของกลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพได้นั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ทั้ง ด้านการวางแผนงาน ควรมีการระดมความคิดของบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ปรับปรุงการวางแผนให้มีประสิทธิภาพ ควรกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน มีทัศนคติที่ดีหรือทัศนคติเชิงบวกในการทำงาน ใส่ใจให้ความสำคัญในการ วางแผนงาน ด้านการจัดองค์การ ควรปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างองค์การเพื่อเสริมสร้างการบริหารที่ดีอย่าง มีประสิทธิภาพสูงสุด ควรพัฒนาปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงองค์การให้ทันสมัย ควรส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการ คิดค้น เทคนิคกลไกในการปรับปรุงองค์การ ควรประสานเป้าหมายส่วนบุคคลของพนักงานและเป้าหมายของ โรงเรียนเข้าด้วยกัน ด้านการนำการปฏิบัติงาน ควรสร้างบรรยากาศในการกระจายอำนาจ ในการตัดสินใจ ควร ให้การสนับสนุนองค์การสาธารณะที่สำคัญเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของโรงเรียนต่อลูกค้า การเป็นตัวอย่างที่ดี ทั้งในการทำงาน และความประพฤติ เพื่อสร้างศรัทธาให้กับพนักงานใช้เป็นแบบอย่าง

ควรมีการสื่อสารแบบ 2 ทาง ควรกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือโดยการสร้างบรรยากาศในการทำงาน ของพนักงานในโรงเรียน ด้านการควบคุมงาน ควรมีการประเมินสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ควรมีการ ติดตามประเมินผลแผนงานเป็นระยะ ๆ ควรจัดการควบคุมการกำกับดูแลที่ดี ควรตระหนักถึงความจำเป็นและ ความสำคัญของการควบคุมงาน มีระบบตรวจสอบการดำเนินงานในทุกระดับ สอดคล้องกับ เกษม แก้วสนั่น และเพ็ญศรี นิรินัง (2564) การที่องค์การถูกออกแบบขึ้นพิจารณาในเรื่องสายงานความรับผิดชอบ อำนาจ หน้าที่ และการติดต่อสื่อสารภายในองค์การนั้น ๆ มีส่วนสำคัญในการทำให้การจัดองค์การมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และให้มุมมองการจัดการไว้ ว่า “เป็นกิจกรรมที่มีความสลับซับซ้อน ซึ่งผู้บริหารได้สร้างขึ้น รักษาไว้ และปรับปรุงองค์การทั้งหลายให้ ประสบความสำเร็จ” การจัดการเป็นการดำเนินงาน หรือการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคน สิ่งของและ หน่วยงาน โดยครอบคลุมเรื่องของ 1) การบริหารนโยบาย (Policy) 2) การบริหารอำนาจหน้าที่ (Authority) 3) การบริหารคุณธรรม (Morality) 4) การบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม (Society) 5) การวางแผน (Planning) 6) การจัดองค์การ (Organizing) 7) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) 8) การอำนาจการ (Directing) 9) การประสานงาน (Coordinating) 10) การรายงาน (Reporting) และ 11) การงบประมาณ (Budgeting) ทั้งหมดนี้ เป็นการนำ “กระบวนการบริหาร” หรือ “ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหาร” ที่เรียกว่า แฟ้มส์- โปสเตอร์บ (PAMS-POSDCORB) เป็นแนวทางในการจัดการ และสอดคล้องกับ เกรียงศักดิ์ วิเลปะนะ ชลวิทย์ เจียรจิตต์ และภูมิ มูลศิลป์ (2566) ปัจจัยสำคัญที่ช่วยหนุนเสริมให้วิสาหกิจประสบความสำเร็จ คือ สมาชิกใน วิสาหกิจชุมชนนำความรู้ความสามารถและประสบการณ์เดิมของตนมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การบริหารงานของ วิสาหกิจมีระบบที่ชัดเจน การถ่ายโอนความรู้ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ร่วมกับการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงาน ภาครัฐ และบริษัทคู่ค้าที่มีประสิทธิภาพช่วยในการประกันราคา และการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ ธุรกิจที่ประสบความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจกล้วยหอมทองแปลงใหญ่ใช้หลักการสำคัญ คือ การสร้างองค์

ความรู้ (Collaboration: C) ประสานงานองค์การภายนอกและร่วมมือพัฒนาองค์ความรู้ การบริหารจัดการ (Management: M) สร้างระบบการบริหารและการจัดการวิสาหกิจ

5.2 ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

1. ผู้บริหารต้องมีการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถทั้งระบบซึ่งทุกแผนกต้องมีการบูรณาการร่วมกัน
2. ผู้บริหารต้องตระหนักถึงความจำเป็นและความสำคัญของการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถ ให้ทันสมัย รองรับการแข่งขันเปลี่ยนแปลงต่อทิศทางเศรษฐกิจ
3. ผู้ประกอบต้องควบคุมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดอย่างเคร่งครัด เพื่อไม่ให้ถูกระงับหรือเพิกถอนใบอนุญาต
4. ผู้บริหารต้องควรมีการเปิดโอกาสให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการบริหารจัดการโรงเรียนสอนขับรถ

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคาดหวังของผู้สมัครรับการอบรมต่อโรงเรียนสอนขับรถที่กรมการขนส่งทางบก กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ประกอบไปด้วยเพื่อนำมาปรับปรุงการให้บริการของโรงเรียนสอนขับรถ
2. ควรศึกษาการรับรู้ภาพลักษณ์องค์การของโรงเรียนสอนขับรถของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เพื่อสร้างความเชื่อมั่น เชื่อถือ ต่อการเข้ารับการศึกษาของโรงเรียนสอนขับรถ
3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้สมัครรับการอบรม ในการใช้บริการโรงเรียนสอนขับรถ รวมถึงการศึกษานวัตกรรมมาใช้ในโรงเรียนสอนขับรถมาประกอบในวิจัยครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน. (2553). แผนที่นำทางเชิงกลยุทธ์ทศวรรษแห่ง ความปลอดภัยทางถนน พ.ศ. 2554 – 2563. [ออนไลน์] ค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567 จาก [http:// www.thairsc.com/th/Document/strategic_map_roadsafety.pdf](http://www.thairsc.com/th/Document/strategic_map_roadsafety.pdf)
- กระทรวงคมนาคม. (2561). **แผนแม่บทการขนส่ง (2555-2559)**. กรุงเทพฯ : สถาบัน TDRM.
- เกษม แก้วสนั่น และเพ็ญศรี ฉิรินัง. (2564). การจัดการองค์การไปสู่ความสำเร็จ. **วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์**, 6(4), 88-108.
- เกรียงศักดิ์ วิเลปะนะ ชลวิทย์ เจียรจิตต์ และภูมิ มูลศิลป์. (2566). รูปแบบการบริหารจัดการที่ประสบความสำเร็จของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกล้วยหอมทองแปลงใหญ่ ตำบลสุขไพบูลย์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา. **วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม**, 7(5), 310-324.
- คลังสารสนเทศดิจิทัลด้านนิติบัญญัติ. (2555). **ประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่องกำหนดค่าธรรมเนียมการอบรมและฝึกหัดขับรถของโรงเรียนสอนขับรถ พ.ศ.2555**. [ออนไลน์] ค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567 จาก <https://dl.parliament.go.th/handle/20.500.13072/326987>
- ชลิตา ทิพย์มงคล. (2564). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์การ กรณีศึกษา บริษัทซูเปอร์วอเตอร์ จำกัด**. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

- เดือนฉาย อาจหาญ. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์องค์การของโรงเรียนสอนขับรถเอกชน ในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. การประชุมวิชาการระดับชาติ “นวัตกรรมและเทคโนโลยีวิชาการ 2017” “วิจัยจากองค์ความรู้สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน”, 63-74.
- นิพนธ์ ศศิธรเสาวภา. (2562). “การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรบุคคลของกองทุนถนนปลอดภัย (2562-2564)”. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 11(2), 1-11.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2559). การจัดการสมัยใหม่ : Modern management. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : ทริปเพิ้ล กรุ๊ป.
- ปิยะวัน เพชรหมี, สุจินดา เจียมศรีพงษ์ และศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์. (2562). ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจผ้าทอพื้นเมืองของธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง ในภาคเหนือของประเทศไทย. วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร, 14(3), 146-163.
- พระยยุทธศักดิ์ สิริจันโท. (2557). กระบวนการบริหารจัดการ (Management Process). [ออนไลน์] ค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/530706>
- มูฮิยะห์ เจ๊ะตุ, มูฮำมัดฮาเฟนต์ มะยูโซ๊ะ และ นาเดีย เจ๊ะอามะ. (2566). การบริหารจัดการองค์การที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้(ศอ.บต.). การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 14. 861-875.
- โมลี สุทธิโมลีโพธิ. (2563). ลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์. วารสารพุทธจิตวิทยา, 5(6), 12-17.
- วินัย มีมาก . (2564). ทฤษฎีการบริหารจัดการ : หลักการและแนวคิด. กรุงเทพฯ: ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ศิวพร สุริยะพรหม. (2558). ปัจจัยความสำเร็จของธุรกิจสถานพยาบาลสัตว์เลี้ยง ในอำเภอเมืองเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศูนย์บริการสาธารณสุข. (2561). คู่มือมาตรฐานการรักษาผู้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. กรุงเทพฯ : สำนักอนามัย.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2552). คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติราชการ: แนวทางการกำหนดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานวิจัยและพัฒนาระบบงานบุคคล.
- สำนักสวัสดิภาพการขนส่งทางบก. (2565). รายชื่อโรงเรียนสอนขับรถเอกชนที่ได้รับการรับรอง. [ออนไลน์] ค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2567 จาก https://ltsb.dlt.go.th/th/m_news_5090
- อาหมิน สัสดีวงศ์. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินโครงการการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs). วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารเทคโนโลยี วิทยาลัยนวัตกรรม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.